

Kirpiklerin As Beni Röportaj Adem Eflođlu

– kul mehmet · 04 Mart 2022

Kirpiklerin As Beni- Röportaj-Âdem Eflođlu.

"Kirpiklerine As Beni - Kavuşamayanların Hikâyesi Kitap Açıklaması

Aklıma düşüyorsun sevgili, neden diye sormuyorum, aslında aklıma düşüşünü çok seviyorum.

Bu kadim şehri seninle geziyorum. Bu hazin coğrafyanın tarihine ışık olan gözlerinin gezdiği yerlerdeyim, sen yoksun...

Her sokak kokuna aşına, her cadde topuklarından izler taşıyor. Gölgeinden daha yakındın bana. "Nereye gidersen git bu şehir arkandan gelecektir" demiş ya şair.

Ah sevgili! Bu şehri bıraktın... Beni bıraktın... Peki, neden yüreğimde kendini de bıraktın?

Bilesin, kendime bile yokluğunda yabancıyım...

Yokluğun faili meçhul bir cinayet gibi düşüyor yüreğime.

Bu çığlık kimin, kim bu içimdeki hıçkırıklara boğulan yetim, öksüz, sahipsiz bedbin, kim...

Bilseydin sahipsizliğimi, kimsesizliğimi, tüm benliğimle sana nasıl sığındığımı, ağlardın için için...

Aklımı inzivaya çekiyor gerçekler, raylara düşüyor gölgem, sen yoksan yabancıyım bu şehre, sahibini bilemediğim çığlıklarla baş başa.

Yokluğunun derin sızısı vuruyor bağrıma... Acı dinmiyor, hatta dinmek nedir, onu bile bilmiyor...

Uzaksın, uzaktasın ve uzaklığın her defasında içimde fitili ateşlenmiş dinamit gibi...

Uzaksın, uzaktasın mesafelerin kifayetsizliğine yenildik.

Ey benim ruhumun kanayan yarası;

Ne çok güneş sarmışız yaralara. Ne çok güneşi sevmişiz beklerken. Akşamın sinesine saklanıyorum, kimse görmesin gözlerimi diye, kimse bilmesin ağladığımı diye kuytu bir köşede elleri titreye titreye yazıyorum sana. Sevgilim beni böyle ağlatmadı hiç kimse...

(Tanıtım Bülteninden)"

-Bugün sitemizin güzide kurucusu ve yazar şair kardeşim Âdem Beyin kitabı "Kirpiklerine As Beni" Romanı hakkında biraz sohbet ederek sizlerin gönül kapısını çalarak biraz muhabbet edeceğiz. Âdem Bey hoş geldiniz. Bize kitabınız hakkında neler söylemek istersiniz?

-Kirpiklerine as beni gerçek bir hikâyeden uyarlanmış bir romandır. İzmirli bir bayan polis ile Diyarbakırlı bir ağa oğlunun hikâyesini anlatmakta. Kitap hem manevi iklimlerin coğrafyasında gezinmekte hem de

beşeri aşk münasebetlerini sorgulamaktadır. Bunların yanında tarihin şehir Diyarbakır'ın eşsiz kültüründe sizi bir gezintiye çıkarmakta.

-Kırpiklerine as beni derken, nasıl asılırdı?

-Evet, bu sorunun cevabı aslında kitabın içinde. Yazar da aylarca nasıl olduğunu düşünmüştü yazarken. Sevdanın diğer ucunda ki roman kahramanının kırpikleri işte asılacak kadar güzeldi demek ki.

-Günahsız sözcüklerle gel bana derken bunu geniş bir şekilde açıklar mısınız?

-Söz söyleyene ağırdır. Sözü doğru söylerseniz günahsız iletişimde bulunursunuz. Ama içinde yalan varsa, riya varsa, aldatma varsa işte bunların her biri günah içerir. Bu yüzden içinde günah olmayan sözleri istemiş yazar.

-Romanı yazarken neler hissettiniz? Hangi duyguların eşliğinde yazdınız?

-Aslında günümüz aşklarının da hiç bilinmediği kadar eşsiz hikâyeleri olduğunu görmek mutlu etti beni. Elbette eskilerde aşkı dillendirmek çok ama çok zordu ve dillendirenler efsane oluyordu. Fakat şimdilerde duyulmuyor bile. Bölüm bölüm ağladığım bile olmuştur bu gerçek hikâyenin içinde. Haliyle hissetmeden yazamayız değil mi?

-Roman yazmanın en önemli kuralların birisi empati yapmaktır, her roman kahramanının rolüne bürünüyorsun yazdıkça. Beni en çok Sabri'nin Ayşegül'ü mezarlıkta Işilla ziyareti çok etkilemişti. Vay be dediğim bir sahneydi gerçekten de.

-Hani yoksun ya hani

Doğduğum şehir virane

Yalnızlığım seni sayıklamakta

Nefesim bereketine muhtaç

Nüfus kütüğümde hala kayıp yazıyor

Bu muhteşem şiiri yazarken romanınızın içinde hissettiğiniz o aşkı bize az anlatır mısınız?

-Evet, yokluklar zordur ve yokluklar fazlasıyla yorar insanı. Bu yoklu nereye gitsen yokluktur. Kalabalıklar bir şey ifade etmez, kalabalıklar anlatamaz sizi ve anlayamaz. Ömrünüzü aşkına sürdüğünüz birisi yok ise de zaten kaybolmuşsunuzdur onca kalabalığın içinde. Yoklukla yaşamak zordur ve onu taşımak kavuşamayacağını bile bile daha da bir zor. Hem Aydın hem Sabri bey bununla yaşamak zorundaydılar ve belki de birbirlerini çok iyi anlamaları da bu yüzden.

-Bunca aşk dolu satırları mısraları yazmak nasıl bir duygu? Aşkı biliriz lakin sizdeki aşkın tezahürü olan mısraları okuyunca aşkın insanı saran başka bir haline şahit oluyoruz. Mesela” yollarım hep dar vadilere sıkışan suçlu gibiyim” “bu güneş seni görmeden önce gördüğüm güneş değil” “Aklıma düşüşünü

seviyorum” Duyularınız anlatır mısınız? Romanınıza yansıyan aşkın başka bir boyutunda okurken ben gezindim, hayran kaldım. Romanı yazarken yaşadığınız süreci de az bize özetler misiniz Âdem Beyefendi kardeşim?

-Evet, en başta da dediğim gibi roman hem beşeri hem ilahi aşkın sorgulaması. Aşk bulana eşsizdir. Onu ele avuca sığdıramaz. Yazara kalan ise bu eşsiz aşkı kelimelerin sonsuzluğunda sunmak oldu. Öyle ki her role soyunurken günlerce etkisinde kaldım diyebilirim. Yazarın görevi aldığı mesajı etkili bir biçimde okuyucuya sunmaktır. Öyküyü akıcı kılan ise hikâyenin güzelliği. Nice yüreğe dokunsun diyorum bu yüzden. Teşekkür ederim.

-Bende kardeşim Âdem Beyefendiye teşekkürler ederim böylesine güzel bir romanı yazarak bizi aşk ikliminin de manevi hava içinde gezmemize vesile olduğu için. Bize insan aşkla farklı olabilir diyen Âdem beyin aşkla yazdığı ”Kirpiklerine As Beni” romanını okumanızı tavsiye ederim. Aşksız yaşanalar ve aşkla yaşananların farkını ortaya çıkaran aşkın engin denizlerinde beraber yüzdük. Âdem kardeşim bu eserinde duygu ve düşüncelerini daha rahat ifade ediyor. Selamlarımla.

Mehmet Aluç